

Nr 40.

Ankom till Riksdagens kansli den 2 maj 1911 kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till
Kungl. Maj:t angående revision af gällande lag om
försäkringsrörelse.*

I en inom Andra kammaren väckt, till lagutskottet hänvisad motion, nr 183, har herr *Sven Palme* hemställt, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta verkställa utredning angående revision af nu gällande lag om försäkringsrörelse, med beaktande jämväl af de utaf motionären angifna synpunkter, samt därefter för Riksdagen framlägga de förslag i ämnet, till hvilka utredningen kan föranleda.

Beträffande den till stöd för denna hemställan afgifna motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom motionären erinrat, har Riksdagen i skrifvelse den 12 maj 1905 hos Kungl. Maj:t anhållit, att Kungl. Maj:t måtte taga under öfvervägande, huruvida icke de i lagen om försäkringsrörelse af den 24 juli 1903 gifna stadganden rörande premiereservens beräkning, i hvad de afse lifförsäkring, behöfva ändras eller förtydligas i syfte att fullt trygga försäkringstagarnas intressen, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill förhållandena må gifva anledning.

*Utskottets
yttrande.*

Sedan berörda skrifvelse remitterats till försäkringsinspektionen samt inspektionen hört ett antal sakkunniga, hemställde inspektionen i skrifvelse

till Kungl. Maj:t den 8 maj 1906, att Riksdagens framställning icke måtte för det dåvarande föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Därefter aflät inspektionen den 22 oktober 1907 en skrifvelse till Kungl. Maj:t, däri hemställdes, att Kungl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, huruvida icke 120—126 §§ samt 164 § i lagen om försäkringsrörelse borde ändras i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af inspektionen upprättadt, vid skrifvelsen fogadt förslag.

Sedan därefter i samband med aktiebolagslagens revision förslag utarbetats af den därför tillsatta kommitté till sådana ändringar i lagen om försäkringsrörelse, som föranleddes af samma kommittés förslag i öfrigt, har försäkringsinspektionen på befallning den 17 mars 1909 afgifvit utlåtande öfver sagda förslag och därvid äfven fogat af inspektionen infordrade yttranden i ärendet af de större försäkringsbolagen.

Genom remiss den 22 juni 1910 har sedermera Kungl. Maj:t anbefallt försäkringsinspektionen att ånyo afgifva utlåtande i samtliga ofvanberörda ämnen därvid handlingarna äfven återställts till inspektionen.

Motionären påyrkar nu en utredning angående revision af ofvanberörda lag med beaktande därvid af de af honom närmare angifna synpunkter. Sin argumentering sammanfattar motionären sålunda, att han af densamma anser det ådagalagdt, att nu gällande lag om försäkringsrörelse den 24 juli 1903 i väsentliga punkter tarfvar revision, att försäkringsinspektionens underdåniga skrivelser den 8 maj 1906 och den 22 oktober 1907 icke kunna anses innebära slutgiltig lösning af där afhandlade frågor, samt att det kommittéförslag — af den 5 februari 1908 —, som afsåg att bringa försäkringslagstiftningen till öfverensstämmelse med förslaget till aktiebolagslag, icke tagit tillbörlig hänsyn till de särskilda kraf, som från försäkringsväsendets sida framhållas.

Af hvad ofvan anförts torde otvetydigt framgå, att försäkringsinspektionens oförmälda utredning och förslag, hvilket enligt hvad motionären omnämner lär vara att förvänta redan under innevarande år, kommer att omfatta de i motionen behandlade frågorna om premiereserven, ersättningsreserven och återförsäkring, hvilka behandlats i inspektionens berörda skrivelser den 8 maj 1906 och den 22 oktober 1907. Hvad särskildt angår de båda sistnämnda frågorna framhåller jämväl motionären, att han finner de i inspektionens sistberörda skrifvelse afgifna förslag innebära förbättringar. Beträffande frågan om ändringar i gällande bestämmelser angående säkerhetsfonden sammanhänga — såsom framgår bland annat af försäkringslagens 126 §, hvori ändring äfven föreslagits i inspektionens

sist afsedda skrifvelse — dessa bestämmelser med stadgandena angående premiereserven, hvarför full anledning är att antaga, att äfven dessa blifva i omförmälda sammanhang af inspektionen särskildt uppmärksammade.

Vidkommande motionärens erinringar mot upptagande i lagen om försäkringsrörelse af vissa i 28, 56, 76, 85 och 91 §§ i nya aktiebolagslagen förekommande bestämmelser, torde någon tvekan icke kunna råda, att äfven dessa frågor vinna beaktande i samband med den vidare utredningen i anledning af aktiebolagskommitténs förutberörda förslag. Samma är förhållandet med motionärens förslag i fråga om ändring af stadfästa grunder för försäkringsbolag, i hvilket afseende försäkringsinspektionen redan i sistnämnda skrifvelse afgifvit förslag i syfte att undanröja de af motionären framhållna olägenheter.

Hvad angår motionärens förslag om ändring i bestämmelserna om penningplaceringar, anmärker motionären själf, att dessa bestämmelser redan för närvarande tolkas i enlighet med den åsikt, som af honom förfäktas.

Enligt hvad utskottet inhämtat, är det försäkringsinspektionens af-sikt att i omförmälda sammanhang till behandling upptaga alla de ändringar i ifrågavarande lag, hvartill inspektionen efter undersökning kan finna anledning.

Det lär kunna antagas, att därvid äfven motionärens öfriga yrkanden — att af honom omnämnda s. k. garantiförbindelser icke skola vara underkastade tioårspreskription, att villkoren för bildande af ömsesidiga försäkringsbolag i vissa afseenden måtte skärpas, samt att tiden för lämnande af de i 134 § i lagen om försäkringsrörelse stadgade uppgifter till försäkringsinspektionen måtte utsträckas — komma att tagas under öfvervägande.

Ehuru motionärens förslag i åtskilliga hänseenden syntts utskottet förtjäna uppmärksamhet, har utskottet vid anförda förhållanden icke ansett lämpligt, att Riksdagen, i vidare mån än som redan skett, i hit-hörande merendels synnerligen svårlösta och omtvistade spörsmål gör något uttalande i den ena eller andra riktningen, innan den omförmälda pågående utredningen af den närmast sakkunniga myndigheten slutförts.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 maj 1911.

På lagutskottets vägnär:

ERNST HÅKANSON.
